

เชิญชวนสมาชิกชาว AC109/219 ตอนที่ 3 เทอม 2 ปีการศึกษา 2555 ร่วมกันแต่ง นิทานเรื่องนี้ โดยแต่กันคนละ 1 ประโยค ครุเริ่มเนื้อเรื่องแล้ว 1 ประโยค ใครจะแต่งต่อเพิ่ม ก็พิมพ์ต่อ ๆ กันไปเลย คนละ 1 ประโยคครับ

นิทานปรปปราเรื่อง “เมืองสารสนเทศ นคร พายัพ”

กาลครั้ง 1 นานมาแล้ว ที่ นคร พายัพ เวลาคือ เทอม 2 มีเมือง ๆ 1 ชื่อ เมืองสารสนเทศ ในเมือง เมืองนี้มีสิ่งที่เราสามารถรับรู้ได้พร้อมกับสิ่งที่ทำให้เราเกิดความรู้แล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ใน การตัดสินใจ ซึ่งมนุษย์ในนครพายัพสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กายสัมผัส นอกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 แล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ทุกคน คือ ใจ ทุกคนที่อยู่ในเมืองสารสนเทศ ต่างเดินทางมาจากทุกทิศทุกทางของเมืองต่างมารวมตัวกันเพราะจุดประสงค์เดียวกัน คือการเรียนรู้ และนำ ข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้นั้นไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แต่ก็ยังมีบางคนที่ใช้สารสนเทศในทางที่ผิด เช่น การโหลดเพลงจากอินเทอร์เน็ต ทำให้เด็กคนนั้นแปลกแยกไปจากผู้คนส่วนใหญ่ ผู้คนส่วนมากได้รับความรักกลับไป แต่สิ่งที่เด็กคนนี้ได้รับคือความบั่นทึง จนทำให้อยู่ในโลกของอินเทอร์เน็ตมากเกินไป